

Ὁ ἄνθρωπος ως σήμα για τον ἄνθρωπο. Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς

[Ἄγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ἄγ. Νικόλαος \(Βελιμίροβιτς\) Ἐπίσκοπος Αχρίδος](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ὁ ἄνθρωπος ως σήμα για τον ἄνθρωπο

Ὁ Πλάστης των ανθρώπων κάνει τα πάντα για τη σωτηρία τους: για να συνετίσει τούς ασύνετους, να φωτίσει τούς έσκοτισμένους, να έπαναφέρει στον ορθό δρόμο τούς παραστρατημένους, να αφυπνίσει τούς κοιμισμένους. Έτσι, σηματοδοτεί στους ανθρώπους το άγιο θέλημα και την επιθυμία Του διά των αστέρων, των πραγμάτων, των γεγονότων και καταστάσεων, των ονείρων, των καταστροφών και των ζώων. Επί πλέον όλων αυτών, καθιστά τον ἄνθρωπο σήμα για τον συνάνθρωπό του ή τον λαό για τούς άλλους λαούς. Ὁ ἄνθρωπος του πνεύματος μπορεί να το παρατηρήσει αυτό καθημερινώς και σέ κάθε στιγμή και πείθεται έτσι για την αλήθεια του πράγματος. Ἡ Αγία Γραφή, ως καταγραφή της θείας βουλής στο πεπρωμένο των ανθρώπων και των λαών, μαρτυρεί αυτή την καθημερινή μαρτυρία.

Το σημαντικότερο σήμα, πού φανερώθηκε από τον κόσμο της πνευματικής πραγματικότητας στον κόσμο αυτό των συμβόλων, φανερώθηκε δέ σέ όλους τούς ανθρώπους και τις φυλές, είναι ό ίδιος ό Κύριος Ιησούς Χριστός. Από τη στιγμή ακόμη πού ή μητέρα Του τον έφερε στην αγκαλιά της, προφήτεψε για Κείνον ό άγιος Συμεών ό Θεοδόχος ότι ούτος κείται εις πτώσιν και ανάστασιν πολλών εν τω Ισραήλ και εις σημείον άντιλεγόμενον (Ακ. 2, 34).

Και ή αγία Παρθένος Μαρία υπηρέτησε ως σημείο της θείας δυνάμεως και σοφίας μέσα στο σχέδιο της σωτηρίας των ανθρώπων. Όπως προείπε ό άγιος Ησαΐας μιλώντας σέ όραμα περί αυτής: διά τούτο δώσει Κύριος αυτός υμίν σημείον ιδού ή παρθένος εν γαστρί έξει, και τέξεται υιόν, και

καλέσεις το όνομα αυτού Εμμανουήλ (Ήσ. 7, 14).

Ο απόστολος Ανδρέας ήταν ο πρώτος πού ακολούθησε τον Ιησού. Βρήκε κατόπιν τον αδερφό του Σίμωνα και του είπε ποιόν βρήκε λέγοντας: εύρηκαμεν τον Μεσσίαν' ό έστι μεθερμηνευόμενον Χριστός (Ίω. 1, 42). Στο σήμα τούτο ανταποκρίθηκε άμεσα ό Πέτρος και έγινε μαθητής του Χριστού. Το ίδιο και ό Ναθαναήλ διά του Φιλίππου βγήκε ενώπιον του Μεσσίου. Όμοια και ό άγιος Σάββας των Σέρβων, ακούγοντας από μοναχούς τις αφηγήσεις για το Άγιον Όρος, εγκατέλειψε τα πάντα και αποσύρθηκε στη χώρα εκείνη των μοναχών και ερημιτών.

Οι προφήτες και οι δίκαιοι αποτέλεσαν σημείο Θεού για τούς ανθρώπους. Διότι τέρας δέδωκά σε τώ οίκω Ισραήλ (Ίεζ. 12, 6), λέει ό Κύριος στον προφήτη Ιεζεκιήλ. Και πάλι: και έσται Ιεζεκιήλ υμίν εις τέρας (Ίεζ. 24, 24) αλλά και ό ίδιος ό προφήτης μαρτυρεί ενώπιον του λαού: ειπόν ότι εγώ τέρατα ποιώ εν μέσω αυτής (Ίεζ. 12, 11). Το ίδιο λέει και ό Ησαΐας περί του εαυτού του: ιδού εγώ και τα παιδιά, ά μοι έδωκεν ό Θεός, και έσται σημεία και τέρατα εν τω οίκω Ισραήλ παρά Κυρίου Σαβαώθ (Ήσ. 8, 18). Πρέπει να παρατηρήσουμε με προσοχή πώς ομιλεί ό Ησαΐας και από ποιόν προέρχεται το σημείο - από τον Κύριο.

Είπε ό Κύριος προς τον σοφό Ζοροβάβελ ότι θα σεισει τη γη και τον ουρανό και θα φέρει μεγάλες αλλαγές στο κόσμο αλλά τον ίδιο θα τον παραλάβει και θα τον θέσει ως σφραγίδα: εν τη ήμερα εκείνη, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, λήψομαί σε Ζοροβάβελ τον του Σαλαθιήλ, τον δούλων μου, λέγει Κύριος, και θήσομαί σε ως σφραγίδα, διότι σέ ήρέτισα, λέγει Κύριος παντοκράτωρ (Άγγ. 2, 23). Αυτό θα πει πώς θα τον λάβει ως σφραγίδα ή σημείο δικαιοσύνης ενώπιον του Θεού για να τον βλέπουν οι υπόλοιποι και να τον μιμούνται.

Δεν εξαίρει ό Θεός μονάχα τούς δικαίους ως σημείο για τούς ανθρώπους αλλά και τούς άνομους. Έτσι ομιλεί ό Κύριος για εκείνον πού αποστατεί από Αυτόν και παραδίδεται στο ψεύδος και την ανομία: και στηριώ το πρόσωπόν μου επί τον άνθρωπον εκείνον και θύσομε αυτόν εις έρημον και εις αφανισμό και έξαρώ αυτόν έκ μέσου του λαού μου, και έπιγνώσεσθε ότι εγώ Κύριος (Ίεζ. 14, 8). Τον τιμωρεί με τιμωρία φοβερή και τον εξολοθρεύει από τούς ζώντες μα όχι τόσο για να τον εκδικηθεί όσο για να δουν οι άλλοι αυτό πού του συνέβη και φοβούμενοι να απομακρυνθούν από παρόμοια έργα και να γνωρίσουν τον Δημιουργό τους.

Όπως ακριβώς ό άνθρωπος καθίσταται σημείο για τον συνάνθρωπο, έτσι και ένας ολόκληρος λαός για τούς άλλους λαούς. Για τον θεομάχο λαό των Εβραίων είπε ό Κύριος τα έξης: και δώσω αυτούς εις διασκορπισμό, εις πάσας τας βασιλείας της γης και έσονται εις ονειδισμό και παραβολήν και εις μίσος... και εις συριγμόν αιώνιον (Ίερ. 24, 10 - 25, 9). Επαναλαμβάνει εδώ ό Ιερεμίας αυτό πού είχε ειπωθεί διά του Μωυσέως από τον Θεό: και έση εκεί εν αίνίγματι και παραβολή και διηγήματι εν πάσι τοις έθνεσιν,

εις ους αν απαγάγη σε Κύριος εκεί (Δευτ. 28, 37). Όπως είπε ο Κύριος έτσι και έπραξε. Διασκορπισμένοι σέ όλο τον κόσμο οι Εβραίοι, κατέστησαν σημείο και διήγηση για όλους τούς λαούς.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ. ΟΜΙΛΙΕΣ ΚΑΙ ΜΕΛΕΤΗ ΓΙΑ ΤΑ ΣΥΜΒΟΛΑ ΚΑΙ ΣΗΜΕΙΑ.

ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΕΛΙΜΙΡΟΒΙΤΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΥΨΕΛΗ

Πηγή: apantaortodoxias.blogspot.gr